

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

3444 *Lei 3/2015, do 30 de marzo, reguladora do exercicio do alto cargo da Administración xeral do Estado.*

FELIPE VI

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

ÍNDICE

- Título preliminar. Disposicións xerais.
- Artigo 1. Obxecto e ámbito de aplicación.
- Título I. Nomeamento e exercicio do alto cargo.
- Artigo 2. Nomeamento.
- Artigo 3. Exercicio do alto cargo.
- Artigo 4. Réxime retributivo.
- Artigo 5. Protección social.
- Artigo 6. Compensación tras o cesamento.
- Artigo 7. Incompatibilidade de retribucións.
- Artigo 8. Recursos humanos e materiais.
- Artigo 9. Dilixencia debida respecto das actuacións dos altos cargos.
- Artigo 10. Obrigación de formación.
- Título II. Réxime de conflitos de intereses e de incompatibilidades.
- Artigo 11. Definición de conflito de intereses.
- Artigo 12. Sistema de alerta para a detección temperá de conflitos de intereses.
- Artigo 13. Dedicación exclusiva ao cargo.
- Artigo 14. Limitacións patrimoniais en participacións societarias.
- Artigo 15. Limitacións ao exercicio de actividades privadas con posterioridade ao cesamento.
- Artigo 16. Declaración de actividades.
- Artigo 17. Declaración de bens e dereitos.
- Artigo 18. Control e xestión de valores e activos financeiros.
- Título III. Órganos de vixilancia e control dos altos cargos da Administración xeral do Estado.
- Artigo 19. Oficina de Conflitos de Intereses.
- Artigo 20. Colaboración coa Oficina de Conflitos de Intereses en materia de incompatibilidades.
- Artigo 21. Rexistros.
- Artigo 22. Información proporcionada pola Oficina de Conflitos de Intereses.
- Artigo 23. Exame da situación patrimonial dos altos cargos ao finalizar o seu mandato.
- Artigo 24. Elaboración do informe de comprobación da situación patrimonial.

Título IV. Réxime sancionador.

Artigo 25. Infraccións.

Artigo 26. Sancións.

Artigo 27. Órganos competentes.

Artigo 28. Prescrición de infraccións e sancións.

Disposición adicional primeira. Réxime xurídico doutros altos cargos do sector público estatal.

Disposición adicional segunda. Referencias normativas.

Disposición adicional terceira. Comparecencia ante o Congreso dos Deputados.

Disposición adicional cuarta.

Disposición derogatoria. Derrogación normativa.

Disposición derradeira primeira. Habilitación normativa.

Disposición derradeira segunda. Entrada en vigor.

PREÁMBULO

I

Un alto cargo, pola responsabilidade que implica e a relevancia das funcións que desempeña, só pode ser exercido por persoas que, constatada a súa competencia persoal e profesional, respecten o marco xurídico que regule o desenvolvemento da súa actividade. Neste sentido, esta lei aclara, reforza e amplía ese marco xurídico con vistas a garantir que o exercicio do cargo se realice coas máximas condicións de transparencia, legalidade e ausencia de conflitos entre os seus intereses privados e os inherentes ás súas funcións públicas. Supérase, así mesmo, a ausencia dun único instrumento onde se regulen as normas aplicables ao exercicio dun alto cargo, que minaba o dereito dos cidadáns a unha información transparente, clara e comprensible das condicións aplicables a el.

Trátase, polo tanto e por un lado, de incluír nunha única norma as disposicións relativas ao nomeamento dos altos cargos, introducindo novos mecanismos que garantan a idoneidade do candidato, que permitan unha análise previa da posible existencia de conflitos de intereses e que aseguren o control do órgano que ten asignadas as competencias en materia de incompatibilidades e conflitos de intereses.

Por outro lado, a lei tamén aclara o réxime retributivo, de protección social, de uso de recursos humanos e materiais, así como de incompatibilidades que serán aplicables aos altos cargos incluídos no seu ámbito de aplicación. Deste modo, soluciónanse problemas que se teñen manifestado durante a aplicación práctica da normativa nesta materia.

Por último, a lei reforza o control do cumprimento das súas disposicións, dotando o órgano competente para iso, a Oficina de Conflitos de Intereses, de novas competencias e medios para, como non podía ser doutra forma, desenvolver as súas funcións coas máximas garantías de competencia, transparencia e independencia.

II

O título preliminar da lei regula o seu obxecto e ámbito de aplicación. A este respecto, inclúense expresamente os altos cargos dos novos organismos creados: presidente, vicepresidente e resto dos membros do Consello da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, presidente do Consello de Transparencia e Bo Goberno e presidente da Autoridade Independente de Responsabilidade Fiscal. Así mesmo, tamén se inclúen os presidentes, directores xerais e asimilados do sector público administrativo, fundacional ou empresarial.

O título I regula as condicións de nomeamento e exercicio do alto cargo. Ademais de incluír expresamente a obriga de formación dos altos cargos, que deben coñecer, polo tanto, as obrigacións previstas nesta lei, regúlanse os principios reitores que deben presidir a súa actuación: servir con obxectividade os intereses xerais, desempeñar as súas

funcións con integridade e absterse, polo tanto, de incorrer en conflitos de intereses; obxectividade; transparencia e responsabilidade e austeridade.

A lei aclara as condicións para proceder ao nomeamento dun alto cargo. Introdúcese como novidade neste punto a idoneidade como requisito para o nomeamento dos altos cargos, tomando como referencia os criterios de mérito e capacidade así como os de honorabilidade. Para iso, regúlanse as causas polas cales se considera que non concorre honorabilidade e, polo tanto, non se poden considerar idóneos para o desempeño dun alto cargo. A honorabilidade, ademais, debe concorrer no alto cargo durante o exercicio das súas funcións, polo que a súa falta sobrevida será causa de cesamento. A constatación previa de que se cumpren as condicións de idoneidade para o desempeño do cargo farase mediante unha declaración responsable que deberá subscribir o candidato, que tamén deberá subministrar á Oficina de Conflitos de Intereses, en caso de que así llo solicite, a documentación que acredite tal cumprimento.

Os artigos relativos ao réxime retributivo e de protección social recollen unha materia regulada de forma dispersa na Lei de orzamentos xerais do Estado: a normativa de Seguridade Social e de clases pasivas.

No relativo á compensación tras o cesamento, a súa regulación aclárase manifestando a incompatibilidade de retribucións así como o control do cumprimento das condicións que, de ser o caso, dean dereito á súa percepción. Por último, este título tamén regula o uso dos medios humanos e materiais de que disporán os altos cargos no exercicio das súas funcións. A este respecto, delimítase o uso dos gastos de representación e prevese expresamente que os seus límites non poderán ser ampliados, así como o uso de medios de pagamento sobre os cales é máis difícil exercer un control.

O título II regula o réxime de conflitos de intereses e de incompatibilidades a que estarán suxeitos aqueles que sexan nomeados altos cargos. Por un lado, recóllese unha definición de qué se entende por conflito de intereses e introdúcese, como importante novidade, un sistema de alerta temperá para a detección destes posibles conflitos. De novo, a Oficina de Conflitos de Intereses, como órgano especializado na materia, será a encargada de lle sinalar ao alto cargo os asuntos ou materias sobre os cales, tras unha primeira análise, deberá absterse na toma de decisións. Así mesmo, prevese que se aproben e se apliquen procedementos internos que eviten que se dean situacións de conflitos de intereses e que, en caso de se detectaren, motiven a abstención do alto cargo.

A dedicación exclusiva ao cargo segue a ser a regra xeral, que só cederá ante determinados supostos que permitan a compatibilidade con certas actividades de carácter público ou privado. A norma recolle tamén expresamente a incompatibilidade entre a percepción de retribucións como membro do Goberno ou secretario de Estado e membro das Cortes Xerais.

Refórzase tamén a regulación das limitacións en participacións societarias no sentido de que tamén será incompatible a participación en máis dun dez por cento en empresas que reciban subvencións que proveñan de calquera Administración pública.

No que respecta ás limitacións ao exercicio de actividades económicas privadas tras o cesamento, diferéncianse dous niveis, un xeral e outro máis intenso. O máis intenso afecta altos cargos de organismos e órganos supervisores ou reguladores, que non poderán prestar servizos a ningunha entidade que estivese baixo a súa supervisión, fose ou non afectada por unha decisión.

Por outra parte, a lei concreta a forma en que os altos cargos deben efectuar a súa declaración de actividades económicas e a súa declaración de bens e dereitos, introducindo como novidade a remisión do certificado das últimas dúas declaracións anuais presentadas do imposto sobre a renda das persoas físicas e o certificado da última declaración anual presentada do imposto sobre o patrimonio. Se o alto cargo non está obrigado a presentar declaración por este imposto, cubrirá un formulario equivalente, que elaborará a Oficina de Conflitos de Intereses en colaboración coa Axencia Estatal de Administración Tributaria.

O título III regula os órganos de vixilancia e control dotando a Oficina de Conflitos de Intereses dunha maior garantía de competencia e elevando o seu rango administrativo e o

control parlamentario do candidato elixido para o nomeamento. Tamén se aclaran as funcións desempeñadas pola Oficina, potenciando a colaboración con outros organismos como a Axencia Tributaria, a Tesouraría Xeral da Seguridade Social, o Rexistro Mercantil ou o Rexistro de Fundacións.

Así mesmo, concrétase o contido do informe que a Oficina de Conflitos de Intereses eleva semestralmente ao Congreso dos Deputados coa información personalizada do cumprimento polos altos cargos das obrigacións de declarar, así como das sancións impostas. A lei tamén regula a publicidade semestral do número de altos cargos obrigados a formular as súas declaracións, o número de declaracións recibidas, comunicacións efectuadas con ocasión do cesamento e número de altos cargos que non cumprisen as súas obrigacións.

Outra importante novidade que introduce a lei é o procedemento de exame da situación patrimonial do alto cargo unha vez que cesou no exercicio das súas funcións. A este respecto, regúlase un informe que, a través dun procedemento contradictorio co propio interesado, deberá elaborar a Oficina de Conflitos de Intereses e no cal se analizará a situación patrimonial do alto cargo entre o seu nomeamento e cesamento para poder así detectar posibles irregularidades.

Por último, o título IV recolle o réxime sancionador e regula, entre outras cuestións, a infracción polo incumprimento do deber de abstención e a ampliación do prazo de prescrición das infraccións e sancións.

TÍTULO PRELIMINAR

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. A presente lei ten por obxecto establecer o réxime xurídico aplicable a quen exerce un alto cargo na Administración xeral do Estado e nas entidades do sector público estatal.

2. Para os efectos previstos nesta lei, considéranse altos cargos:

- a) Os membros do Goberno e os secretarios de Estado.
- b) Os subsecretarios e asimilados; os secretarios xerais; os delegados do Goberno nas comunidades autónomas e en Ceuta e Melilla; os delegados do Goberno en entidades de dereito público, e os xefes de misión diplomática permanente, así como os xefes de representación permanente ante organizacións internacionais.
- c) Os secretarios xerais técnicos, directores xerais da Administración xeral do Estado e asimilados.
- d) Os presidentes, os vicepresidentes, os directores xerais, os directores executivos e asimilados en entidades do sector público estatal, administrativo, fundacional ou empresarial, vinculadas ou dependentes da Administración xeral do Estado que teñan a condición de máximos responsables e cuxo nomeamento se efectúe por decisión do Consello de Ministros ou polos seus propios órganos de goberno e, en todo caso, os presidentes e directores con rango de director xeral das entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social; os presidentes e directores das axencias estatais, os presidentes e directores das autoridades portuarias e o presidente e o secretario xeral do Consello Económico e Social.
- e) O presidente, o vicepresidente e o resto dos membros do Consello da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia, o presidente do Consello de Transparencia e Bo Goberno, o presidente da Autoridade Independente de Responsabilidade Fiscal, o presidente, vicepresidente e os vogais do Consello da Comisión Nacional do Mercado de Valores, o presidente, os conselleiros e o secretario xeral do Consello de Seguridade Nuclear, así como o presidente e os membros dos órganos reitores de calquera outro organismo regulador ou de supervisión.
- f) Os directores, directores executivos, secretarios xerais ou equivalentes dos organismos reguladores e de supervisión.

g) Os titulares de calquera outro posto de traballo no sector público estatal, calquera que sexa a súa denominación, cuxo nomeamento efectúe o Consello de Ministros, con excepción daqueles que teñan a consideración de subdirectores xerais e asimilados.

3. Non terá a consideración de alto cargo quen sexa nomeado polo Consello de Ministros para o exercicio temporal dalgunha función ou representación pública e non teña nese momento a condición de alto cargo.

TÍTULO I

Nomeamento e exercicio do alto cargo

Artigo 2. *Nomeamento.*

1. O nomeamento dos altos cargos farase entre persoas idóneas e de acordo co disposto na súa lexislación específica. Son idóneos aqueles que reúnen honorabilidade e a debida formación e experiencia na materia, en función do cargo que vaian desempeñar. A idoneidade será apreciada tanto por quen propón como por quen nomea o alto cargo.

2. Considérase que non concorre a honorabilidade naqueles que fosen:

a) Condenados por sentenza firme a pena privativa de liberdade, até que se cumprise a condena.

b) Condenados por sentenza firme por cometeren delitos de falsidade; contra a liberdade; contra o patrimonio e a orde socioeconómica, a Constitución, as institucións do Estado, a Administración de xustiza, a Administración pública e a Comunidade Internacional; de traición e contra a paz ou a independencia do Estado e relativos á defensa nacional; e contra a orde pública, en especial, o terrorismo, até que os antecedentes penais fosen cancelados.

c) Os inhabilitados conforme a Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, mentres non conclúese o período de inhabilitación fixado na sentenza de cualificación do concurso.

d) Os inhabilitados ou suspendidos para emprego ou cargo público, durante o tempo que dure a sanción, nos termos previstos na lexislación penal e administrativa.

e) Os sancionados por cometeren unha infracción moi grave de acordo co previsto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, de transparencia, acceso á información pública e bo goberno, durante o período que fixe a resolución sancionadora.

A honorabilidade debe concorrer no alto cargo durante o exercicio das súas funcións. A falta de honorabilidade sobrevida será causa de cesamento para estes efectos e, nos supostos en que o alto cargo só pode ser cesado por determinadas causas taxadas, será considerada como un incumprimento grave das súas obrigacións do cargo declarado a través do correspondente procedemento.

3. O currículo vitae dos altos cargos publicárase, tras o seu nomeamento, no portal web do órgano, organismo ou entidade en que preste os seus servizos.

4. Na valoración da formación teranse en conta os coñecementos académicos adquiridos e na valoración da experiencia prestarase especial atención á natureza, complexidade e nivel de responsabilidade dos postos desempeñados que garden relación co contido e funcións do posto para o cal é nomeado.

5. O alto cargo deberá subscribir unha declaración responsable en que manifestará, baixo a súa responsabilidade, que cumpre cos requisitos de idoneidade para ser nomeado alto cargo, especialmente a ausencia de causas que impidan a honorabilidade requirida e a veracidade dos datos subministrados, que dispón, cando sexa susceptible diso, da documentación que así o acredita e que se compromete a manter o seu cumprimento durante o período de tempo que ocupe o posto.

Esta declaración responsable, formalizada de acordo co modelo deseñado pola Oficina de Conflitos de Intereses, será remitida á mencionada oficina polo alto cargo. Así mesmo, o alto cargo remitirá á Oficina de Conflitos de Intereses, se esta llo solicita, a documentación

que acredite o cumprimento dos requisitos de idoneidade conforme a declaración responsable suscrita.

6. Mediante lei poderanse establecer requisitos adicionais para acceder a determinados cargos da Administración xeral do Estado para os cales sexan precisas especiais cualificacións profesionais, respectando, en todo caso, o principio de igualdade consagrado na Constitución.

O nomeamento dos subsecretarios e secretarios xerais técnicos que presten os seus servizos na Administración xeral do Estado deberase realizar entre funcionarios de carreira do Estado, das comunidades autónomas ou das entidades locais, pertencentes a corpos clasificados no subgrupo A1. Esta disposición é tamén de aplicación ao nomeamento dos directores xerais, salvo que o real decreto de estrutura do departamento permita que, en atención ás características específicas das funcións da dirección xeral, o seu titular non reúna a condición de funcionario, e deberá motivarse mediante memoria razoada a concorrencia das especiais características que xustifiquen esa circunstancia excepcional.

7. Todos os órganos, organismos e entidades do sector público estatal, de dereito público ou privado, deberán informar a Oficina de Conflictos de Intereses dos nomeamentos de altos cargos que efectúen no prazo de sete días contado desde o nomeamento.

8. As entidades públicas ou privadas con representación do sector público nos seus órganos de administración ou de goberno comunicarán á Oficina de Conflictos de Intereses as designacións de persoas que, conforme o disposto nesta lei, teñan a condición de alto cargo.

Artigo 3. *Exercicio do alto cargo.*

1. O exercicio do alto cargo queda sometido á observancia, ademais de ás disposicións de bo goberno recollidas na Lei 19/2013, do 9 de decembro, especialmente aos seguintes principios:

- a) Interese xeral: servirán con obxectividade os intereses xerais.
- b) Integridade: actuarán coa debida dilixencia e sen incorrer en risco de conflitos de intereses.
- c) Obxectividade: adoptarán as súas decisións á marxe de calquera factor que exprese posicións persoais, familiares, corporativas, clientelares ou calquera outra que poida estar en colisión con este principio.
- d) Transparencia e responsabilidade: adoptarán as súas decisións de forma transparente e serán responsables das consecuencias derivadas da súa adopción.
- e) Austeridade: xestionarán os recursos públicos con eficiencia e racionalizando o gasto.

2. Os principios enunciados no punto anterior informarán a normativa aplicable ao exercicio das funcións e a actividade dos altos cargos. Servirán, así mesmo, de criterios interpretativos á hora de aplicar as disposicións sancionadoras. O seu desenvolvemento e as responsabilidades inherentes ao seu eventual incumprimento regularanse polas normas vixentes sobre bo goberno no seu correspondente ámbito de aplicación.

Artigo 4. *Réxime retributivo.*

1. As retribucións dos altos cargos serán públicas nos termos previstos pola Lei 19/2013, do 9 de decembro, e fixaranse de acordo coa normativa aplicable en cada caso e dentro dos límites previstos no orzamento que lles resulte aplicable.

2. Quen exerza un alto cargo e teña a condición de funcionario de carreira, no suposto de ser declarado na situación administrativa de servizos especiais, poderá seguir percibindo as retribucións que legalmente lle correspondan por antigüidade, nos termos e co alcance que prevexa para esta situación administrativa a lexislación de función pública que lle resulte de aplicación.

Artigo 5. Protección social.

1. Aqueles que, sendo funcionarios de carreira en servizo activo, sexan nomeados para algún dos altos cargos regulados nesta lei que non requiran ser desempeñados necesariamente por funcionarios públicos, con pase á situación de servizos especiais, manterán durante esa situación o mesmo réxime de protección social que tivesen como funcionarios de carreira en servizo activo, cos mesmos dereitos e obrigacións. Re caerá sobre o departamento, órgano, organismo ou entidade a que estea adscrito orzamentariamente o alto cargo a obrigación de cotizar e as demais que, no respectivo réxime, correspondan ao empregador ou Administración pública, salvo que, excepcionalmente, as retribucións polos trienios que tivesen recoñecidos non poidan, por causa legal, ser percibidas con cargo a orzamentos correspondentes ao cargo desempeñado e deban ser aboadas polo departamento, órgano, organismo ou entidade en que desempeñaban o seu último posto como funcionarios en servizo activo. Neste caso, o aboamento da cotización correspondente a esa retribución deberá efectualo tamén este último.

2. Aqueles que, inmediatamente antes de ser nomeados para algún dos altos cargos a que se refire esta lei, non teñan a condición de funcionarios de carreira en servizo activo, quedarán incluídos no réxime xeral da Seguridade Social, calquera que sexa o réxime ou sistema de protección social en que estivesen incluídos, de ser o caso, até ese momento.

3. O exercicio dun alto cargo non xerará dereito a percibir ningunha pensión ou complementaria de pensión distintas das previstas no sistema de Seguridade Social ou de clases pasivas. O límite máximo das pensións que percibirán os altos cargos estará suxeito aos mesmos límites fixados para as pensións públicas.

Artigo 6. Compensación tras o cesamento.

1. Aqueles que, de acordo coa normativa que sexa de aplicación, teñan recoñecido tal dereito, percibirán unha compensación económica mensual, durante un período máximo de dous anos e de acordo co disposto no artigo seguinte.

2. A Oficina de Conflitos de Intereses supervisará que durante o período en que se perciba a compensación mencionada no punto primeiro se manteñen as condicións que motivaron o seu recoñecemento.

3. O réxime aplicable aos presidentes do Goberno a partir do momento do seu cesamento será o previsto no Real decreto 405/1992, do 24 de abril, polo que se regula o Estatuto dos ex-presidentes do Goberno.

Artigo 7. Incompatibilidade de retribucións.

1. As pensións indemnizatorias, prestacións compensatorias e calquera outra percepción económica prevista con ocasión do cesamento en calquera cargo, posto ou actividade no sector público son incompatibles con calquera retribución con cargo aos orzamentos das administracións públicas, dos entes, organismos e empresas deles dependentes, ou con cargo aos dos órganos constitucionais ou que resulte da aplicación de arancel, así como con calquera retribución que proveña dunha actividade privada, con excepción das previstas no artigo 13.2.c).

Para estes efectos, considérase tamén actividade no sector público a desenvolvida polos membros electivos das Cortes Xerais, das asembleas lexislativas das comunidades autónomas e das entidades locais, polos altos cargos e restante persoal dos órganos constitucionais e de todas as administracións públicas, incluída a Administración de xustiza.

2. As pensións indemnizatorias, prestacións compensatorias e calquera outra percepción económica no momento do cesamento serán, así mesmo, incompatibles coa percepción da pensión de xubilación ou retiro por dereitos pasivos, ou por calquera réxime de Seguridade Social público e obrigatorio.

3. Aqueles que cesen nos postos que teñan previstas as pensións indemnizatorias, prestacións compensatorias e calquera outra percepción económica a que se refiren os puntos 1 e 2 terán un prazo de quince días hábiles, contado desde que conorra a incompatibilidade, para comunicar á Oficina de Conflictos de Intereses, no caso do sector público estatal, ou ao órgano competente da Administración autonómica ou local, a súa opción entre a percepción destas ou o desempeño dunha actividade pública ou privada retribuída ou, de ser o caso, percepción da pensión de xubilación ou retiro.

Se se opta por percibir as pensións indemnizatorias, prestacións compensatorias e calquera outra percepción económica a que se refiren os puntos 1 e 2, non se poderá exercer unha actividade económica pública ou privada retribuída aínda que se renuncie á súa retribución.

A opción polo desempeño dunha actividade pública ou privada retribuída ou pola pensión de xubilación ou retiro, que se formalizará por escrito para a súa adecuada constancia, implica a renuncia ás pensións indemnizatorias, prestacións compensatorias e calquera outra percepción económica prevista con ocasión do cesamento.

Artigo 8. *Recursos humanos e materiais.*

1. Aqueles que exerzan un alto cargo xestionarán os recursos humanos, económicos e materiais seguindo os principios de eficiencia e sustentabilidade.

2. A utilización de vehículos oficiais por quen exerza un alto cargo estará vinculada coas obrigacións de desprazamento derivadas do desempeño das súas funcións. Estableceranse regulamentariamente os criterios de utilización destes vehículos.

A prestación doutros servizos que, de ser o caso, poidan ser levados a cabo por vehículos oficiais deberá realizarse atendendo á natureza do cargo desempeñado e ás necesidades de seguridade e de acordo co principio de eficiencia no uso dos recursos públicos.

O crédito orzamentario dos gastos de representación e atencións protocolarias só se poderá utilizar para sufragar actos desta natureza no desempeño das funcións do alto cargo, tanto no territorio nacional coma no estranxeiro, sempre que eses gastos redunden en beneficio ou utilidade da Administración e non existan para eles créditos específicos noutros conceptos. Non se poderá aboar con cargo a eles ningún tipo de retribución, en metálico ou en especie, para o alto cargo.

Cando se incorra nos gastos mencionados no parágrafo anterior, deberase atender aos límites que se fixasen, que en ningún caso poderán ser obxecto de ampliación. Así mesmo, deberán ser debidamente xustificadas e deberase acreditar a súa necesidade para o desempeño das funcións inherentes ao exercicio do alto cargo.

A Administración non porá á disposición do alto cargo tarxetas de crédito co obxecto de que sexan utilizadas como medio de pagamento dos seus gastos de representación. Excepcionalmente, cando o alto cargo desenvolve as súas funcións no estranxeiro e logo de acreditación das circunstancias extraordinarias que o fagan imprescindible, poderá autorizarse a súa utilización, sometida ao correspondente control administrativo.

Artigo 9. *Dilixencia debida respecto das actuacións dos altos cargos.*

Quen exerza un alto cargo terá a consideración de persoa con responsabilidade pública para os efectos do artigo 14 da Lei 10/2010, do 28 de abril, de prevención do branqueo de capitais e do financiamento do terrorismo.

Artigo 10. *Obrigación de formación.*

1. Os altos cargos deben coñecer as obrigacións que implica o exercicio das súas funcións. A Oficina de Conflictos de Intereses comunicará ao alto cargo as súas obrigacións tras a súa toma de posesión.

2. A Oficina de Conflictos de Intereses poderá propor aos centros de formación iniciativas formativas para os altos cargos en materia de conflitos de intereses e bo goberno.

TÍTULO II

Réxime de conflitos de intereses e de incompatibilidades

Artigo 11. *Definición de conflito de intereses.*

1. Os altos cargos servirán con obxectividade os intereses xerais, e deberán evitar que os seus intereses persoais poidan influír indebidamente no exercicio das súas funcións e responsabilidades.

2. Enténdese que un alto cargo está incurso en conflito de intereses cando a decisión que vaia adoptar, de acordo co previsto no artigo 15, poida afectar os seus intereses persoais, de natureza económica ou profesional, por supor un beneficio ou un prexuízo a estes.

Considéranse intereses persoais:

- a) Os intereses propios.
- b) Os intereses familiares, incluíndo os do seu cónxuxe ou persoa con quen conviva en análoga relación de afectividade e parentes dentro do cuarto grao de consanguinidade ou segundo grao de afinidade.
- c) Os das persoas con quen teña unha cuestión litixiosa pendente.
- d) Os das persoas con quen teñan amizade íntima ou inimidade manifesta.
- e) Os de persoas xurídicas ou entidades privadas ás cales o alto cargo estivese vinculado por unha relación laboral ou profesional de calquera tipo nos dous anos anteriores ao nomeamento.
- f) Os de persoas xurídicas ou entidades privadas ás cales os familiares previstos na letra b) estean vinculados por unha relación laboral ou profesional de calquera tipo, sempre que esta implique o exercicio de funcións de dirección, asesoramento ou administración.

Artigo 12. *Sistema de alerta para a detección temperá de conflitos de intereses.*

1. Os altos cargos deben exercer as súas funcións e competencias sen incorrer en conflitos de intereses e, se considera que o está, debe absterse de tomar a decisión afectada por eles.

2. Os altos cargos que teñan a condición de autoridade absteranse de intervir no procedemento administrativo correspondente cando, por afectar os seus intereses persoais, definidos no artigo 11, concorran as causas previstas na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común. Así mesmo, poderán ser recusados nos termos previstos na mencionada lei.

A Oficina de Conflictos de Intereses, de acordo coa información subministrada polo alto cargo na súa declaración de actividades e, de ser o caso, a que lle poida ser requirida, informarao dos asuntos ou materias sobre os cales, con carácter xeral, se deberá abster durante o exercicio do seu cargo.

3. Os órganos, organismos ou entidades en que presten servizos altos cargos que non teñan a condición de autoridade deben aplicar procedementos adecuados para detectar posibles conflitos de interese e para que, cando estean incursos nestes conflitos, se absteñan ou poidan ser recusados da súa toma de decisión. Estes procedementos e o resultado da súa aplicación deberán ser comunicados anualmente á Oficina de Conflictos de Intereses.

4. A abstención do alto cargo producirase por escrito e notificaráselle ao seu superior inmediato ou ao órgano que o designou. En todo caso, esta abstención será comunicada

polo alto cargo no prazo dun mes ao Rexistro de Actividades de Altos Cargos para a súa constancia.

En caso de que a abstención se produza durante a reunión dun órgano colexiado, a súa constancia en acta equivalerá á comunicación ao superior inmediato ou ao órgano que o designou. A comunicación ao Rexistro de Actividades de Altos Cargos será realizada polo secretario do órgano colexiado.

5. O alto cargo poderá formular en calquera momento á Oficina de Conflitos de Intereses cantas consultas considere necesarias sobre a procedencia de absterse en asuntos concretos.

Artigo 13. *Dedicación exclusiva ao cargo.*

1. Os altos cargos exercerán as súas funcións con dedicación exclusiva e non poderán compatibilizar a súa actividade co desempeño, por si ou mediante substitución ou apoderamento, de calquera outro posto, cargo, representación, profesión ou actividade, sexan de carácter público ou privado, por conta propia ou allea. Tampouco poderán percibir calquera outra remuneración con cargo aos orzamentos das administracións públicas ou entidades vinculadas ou dependentes delas, nin calquera outra percepción que, directa ou indirectamente, proveña dunha actividade privada simultánea.

2. O disposto no punto anterior enténdese sen prexuízo das excepcións seguintes:

a) O exercicio das funcións dun alto cargo será compatible coas seguintes actividades públicas:

1.ª O desempeño dos cargos que lle correspondan con carácter institucional, daqueles para os que sexa comisionado polo Goberno, ou dos que lle sexan designados pola súa propia condición.

2.ª O desenvolvemento de misións temporais de representación ante outros Estados, ou ante organizacións ou conferencias internacionais.

3.ª O desempeño da presidencia das sociedades a que se refire o artigo 166.2 da Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas, cando a natureza dos fins da sociedade garde conexión coas competencias legalmente atribuídas ao alto cargo, así como a representación da Administración xeral do Estado nos órganos colexiados, directivos ou consellos de administración de organismos ou empresas con capital público ou de entidades de dereito público.

Non se poderá pertencer a máis de dous consellos de administración de tales organismos, empresas, sociedades ou entidades, salvo que o autorice o Consello de Ministros. Será precisa tamén esta autorización para lle permitir a un alto cargo dos incluídos nesta lei exercer a presidencia das sociedades a que se refire o parágrafo anterior.

Nos supostos previstos nos parágrafos anteriores, os altos cargos non poderán percibir remuneración, con excepción das indemnizacións por gastos de viaxe, estadias e traslados que lles correspondan de acordo coa normativa vixente. As cantidades devindicadas por calquera concepto que non deban ser percibidas serán ingresadas directamente polo organismo, ente ou empresa no Tesouro Público.

4.ª O desempeño das actividades ordinarias de investigación propias do organismo ou institución en que exercen as súas funcións, sen percibir en tales casos remuneración por iso. Esta excepción comprende as tarefas de produción e creación literaria, artística, científica ou técnica e as publicacións derivadas daquelas.

b) Os membros do Goberno ou os secretarios de Estado poderán compatibilizar a súa actividade coa de deputado ou senador das Cortes Xerais nos termos previstos na Lei orgánica 5/1985, do 19 de xuño, do réxime electoral xeral. Non obstante, non poderán percibir remuneracións máis que en virtude dun dos dous cargos, sen prexuízo das indemnizacións que procedan legalmente.

c) O exercicio dun posto de alto cargo será só compatible coas seguintes actividades privadas e sempre que co seu exercicio non se comprometa a imparcialidade ou independencia do alto cargo no exercicio da súa función, sen prexuízo da xerarquía administrativa:

1.ª As de mera administración do patrimonio persoal ou familiar coas limitacións establecidas na presente lei.

2.ª As de produción e creación literaria, artística, científica ou técnica e as publicacións derivadas daquelas, así como a colaboración e a asistencia ocasional e excepcional como relator a congresos, seminarios, xornadas de traballo, conferencias ou cursos de carácter profesional, sempre que non sexan consecuencia dunha relación de emprego ou de prestación de servizos ou supoñan un menoscabo do estrito cumprimento dos seus deberes.

3.ª A participación en entidades culturais ou benéficas que non teñan ánimo de lucro ou en fundacións, sempre que non perciban ningún tipo de retribución, sen prexuízo do dereito a ser reembolsados dos gastos debidamente xustificadas que o desempeño da súa función lles ocasione conforme o previsto no artigo 3.5 da Lei 49/2002, do 23 de decembro, de réxime fiscal das entidades sen fins lucrativos e dos incentivos fiscais ao mecenado.

Artigo 14. *Limitacións patrimoniais en participacións societarias.*

1. Os altos cargos non poderán ter, por si ou por persoa interposta, participacións directas ou indirectas superiores a un dez por cento en empresas en canto teñan concertos ou contratos de calquera natureza co sector público estatal, autonómico ou local, ou reciban subvencións provenientes de calquera Administración pública.

Para os efectos previstos neste artigo, considérase persoa interposta a persoa física ou xurídica que actúa por conta do alto cargo.

O disposto no parágrafo anterior será tamén de aplicación ao caso en que a empresa en que participen sexa subcontratista doutra que teña contratos de calquera natureza co sector público estatal, autonómico ou local sempre que a subcontratación se producise co adxudicatario do contrato coa Administración en que o alto cargo preste servizos e en relación co obxecto dese contrato.

No caso en que, de forma sobrevida, se producise a causa descrita no parágrafo anterior, o alto cargo deberá notificalo á Oficina de Conflitos de Intereses, quen deberá informar sobre as medidas que se deberán adoptar para garantir a obxectividade na actuación pública.

2. No suposto das sociedades anónimas cuxo capital social subscrito supere os 600.000 euros, esa prohibición afectará as participacións patrimoniais que, sen chegar ao dez por cento, supoñan unha posición no capital social da empresa que poida condicionar de forma relevante a súa actuación.

3. Cando a persoa que sexa nomeada para ocupar un alto cargo posúa unha participación nos termos a que se refiren os puntos anteriores, terá que allear ou ceder a un terceiro independente, entendendo como tal un suxeito en que non concorren as circunstancias recollidas no punto 1, as participacións e os dereitos inherentes a elas durante o tempo en que exerza o seu cargo, no prazo de tres meses, contados desde o día seguinte ao do seu nomeamento. Se a participación se adquirise por sucesión hereditaria ou outro título gratuito durante o exercicio do cargo, o alleamento ou cesión tería que producirse no prazo de tres meses desde a súa adquisición.

Tal alleamento ou cesión, así como a identificación do terceiro independente, será declarada aos rexistros de actividades e de bens e dereitos patrimoniais e deberá contar co informe favorable previo da Oficina de Conflitos de Intereses.

Artigo 15. *Limitacións ao exercicio de actividades privadas con posterioridade ao cesamento.*

1. Os altos cargos, durante os dous anos seguintes á data do seu cesamento, non poderán prestar servizos en entidades privadas que resultasen afectadas por decisións nas cales participasen.

A prohibición esténdese tanto ás entidades privadas afectadas como ás que pertencen ao mesmo grupo societario.

2. Aqueles que sexan alto cargo por razón de seren membros ou titulares dun órgano ou organismo regulador ou de supervisión, durante os dous anos seguintes ao seu cesamento, non poderán prestar servizos en entidades privadas que estivesen suxeitas á súa supervisión ou regulación.

Para estes efectos, entenderanse en todo caso incluídos os altos cargos da Comisión Nacional do Mercado de Valores, da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e do Consello de Seguridade Nuclear.

3. Enténdese que un alto cargo participa na adopción dunha decisión que afecta unha entidade:

a) Cando o alto cargo, no exercicio das súas propias competencias ou funcións, ou o seu superior, por proposta del ou dos titulares dos seus órganos dependentes, por delegación ou substitución, subscriba un informe preceptivo, unha resolución administrativa ou un acto equivalente sometido ao dereito privado en relación coa empresa ou entidade de que se trate.

b) Cando interviñese, mediante o seu voto ou a presentación da proposta correspondente, en sesións de órganos colexiados nas cales se adoptase a decisión en relación coa empresa ou entidade.

4. Os altos cargos, regulados por esta lei, que con anterioridade a ocuparen tales postos públicos exercen a súa actividade profesional en empresas privadas ás cales quixesen reincorporarse non incorrerán na incompatibilidade prevista no punto anterior cando a actividade que vaian desempeñar nelas o sexa en postos de traballo que non estean directamente relacionados coas competencias do cargo público ocupado nin poidan adoptar decisións que o afecten.

5. Durante o período de dous anos a que se refire o punto 1, os altos cargos non poderán subscribir en por si ou a través de entidades participadas por eles directa ou indirectamente en máis do dez por cento, contratos de asistencia técnica, de servizos ou similares coa Administración pública na cal prestasen servizos, directamente ou mediante empresas contratistas ou subcontratistas, sempre que garden relación directa coas funcións que o alto cargo exercía. As entidades en que presten servizos deberán adoptar durante o prazo indicado procedementos de prevención e detección de situacións de conflito de intereses.

6. Aqueles que ocupasen un posto de alto cargo deberán efectuar, durante o período de dous anos a que se refire o punto 1, ante a Oficina de Conflitos de Intereses, declaración sobre as actividades que vaian realizar, con carácter previo ao seu inicio.

7. Cando a Oficina de Conflitos de Intereses considere que a actividade privada que quere desempeñar quen ocupou un alto cargo vulnera o previsto no punto 1, comunicarlle ao interesado e á entidade á cal fose prestar os seus servizos, que poderán formular as alegacións que teñan por convenientes.

No prazo dun mes desde a presentación a que se refire o punto 6, a Oficina de Conflitos de Intereses pronunciarase sobre a compatibilidade da actividade que se pretende realizar e comunicarlle ao interesado e á empresa ou sociedade en que fose prestar os seus servizos.

8. Durante os dous anos posteriores á data de cesamento, a aqueles que ocupasen un posto de alto cargo e reingresen á función pública e teñan concedida a compatibilidade para prestar servizos retribuídos de carácter privado seralles de aplicación o previsto neste artigo.

Artigo 16. *Declaración de actividades.*

1. Os altos cargos formularán ao Rexistro de Actividades de Altos Cargos, no prazo improrrogable de tres meses desde a súa toma de posesión ou cesamento, segundo corresponda, unha declaración das actividades que, por si ou mediante substitución ou apoderamento, desempeñasen durante os dous anos anteriores á súa toma de posesión como alto cargo ou as que vaian iniciar tras o seu cesamento. Cada vez que o interesado inicie unha nova actividade económica durante o período de dous anos desde o seu cesamento declararase ao Rexistro, unha vez ditada a resolución prevista no artigo 15.

2. Para cumprir co previsto no punto anterior, o alto cargo remitirá ao mencionado rexistro un certificado das dúas últimas declaracións anuais presentadas do imposto sobre a renda das persoas físicas.

3. A Oficina de Conflitos de Intereses poderá solicitar ao Rexistro Mercantil, ao Rexistro de Fundacións e ás entidades xestoras da Seguridade Social as comprobacións que necesite sobre os datos achegados polo alto cargo.

4. O alto cargo poderá autorizar a Oficina de Conflitos de Intereses, expresamente e por escrito, para que obteña información directamente da Axencia Estatal da Administración Tributaria.

Artigo 17. *Declaración de bens e dereitos.*

1. Os altos cargos presentarán ao Rexistro de Bens e Dereitos Patrimoniais de Altos Cargos, no prazo improrrogable de tres meses desde a súa toma de posesión e cesamento, respectivamente, o certificado da súa última declaración anual presentada do imposto sobre o patrimonio, se teñen obrigación de presentala. Aqueles que non teñan tal obrigación, presentarán un formulario formalizado equivalente que elaborará a Oficina de Conflitos de Intereses en colaboración coa Axencia Estatal da Administración Tributaria.

2. Os altos cargos presentarán unha copia da súa declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao exercicio de inicio e ao de cesamento. Así mesmo, anualmente e mentres dure o seu nomeamento, achegarán copia da declaración correspondente.

3. Xunto coa copia da súa declaración do imposto sobre a renda das persoas físicas correspondente ao exercicio de inicio tamén se presentará certificación da Axencia Estatal da Administración Tributaria de estar ao día das obrigacións tributarias ou, de ser o caso, das obrigacións tributarias pendentes.

4. O alto cargo poderá autorizar a Oficina de Conflitos de Intereses, expresamente e por escrito, para que obteña esta información directamente da Axencia Tributaria.

Artigo 18. *Control e xestión de valores e activos financeiros.*

1. Para a xestión e administración das accións ou obrigacións admitidas a negociación en mercados regulados ou en sistemas multilaterais de negociación, produtos derivados sobre as anteriores, accións de sociedades que anunciasen a súa decisión de solicitar a admisión a negociación e participacións en institucións de investimento colectivo, os altos cargos deberán contratar unha empresa autorizada a prestar servizos de investimento. Esta obrigación non será exixible cando a contía destes valores e instrumentos financeiros non supere a cantidade de 100.000 euros, calculada polo valor para os efectos do imposto sobre o patrimonio. Esta contratación manterase mentres dure o desempeño do alto cargo.

A entidade con que contraten efectuará a administración con suxeición exclusivamente ás directrices xerais de rendibilidade e risco establecidas no contrato, que será suscrito de acordo coas previsións da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, sen que poida requirir nin recibir instrucións de investimento dos interesados.

Sen prexuízo das responsabilidades dos interesados, o incumprimento pola entidade das obrigacións sinaladas terá a consideración de infracción moi grave para os efectos do réxime sancionador que como entidade financeira lle sexa aplicable.

2. O disposto no punto anterior non será de aplicación cando os valores ou activos financeiros de que sexa titular o alto cargo sexan participacións en institucións de investimento colectivo nas cales non se teña unha posición maioritaria ou cando, tratándose de valores de entidades distintas, o alto cargo non realice ningún acto de disposición por iniciativa propia e tan só se limite a percibir os dividendos, xuros ou retribucións en especie equivalentes, acudir a ofertas de troca, conversión ou públicas de adquisición.

3. Os interesados entregarán copias dos contratos subscritos á Oficina de Conflitos de Intereses para a súa anotación nos rexistros, así como á Comisión Nacional do Mercado de Valores.

TÍTULO III

Órganos de vixilancia e control dos altos cargos da Administración xeral do Estado

Artigo 19. Oficina de Conflitos de Intereses.

1. A Oficina de Conflitos de Intereses, adscrita ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas, actuará con plena autonomía funcional no exercicio das súas funcións.

2. O director da Oficina de Conflitos de Intereses, que terá rango de director xeral, será nomeado polo Consello de Ministros, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, logo de comparecencia da persoa proposta para o cargo ante a comisión correspondente do Congreso dos Deputados, co fin de que examine se a súa experiencia, formación e capacidade son adecuadas para o cargo.

3. O titular da Oficina de Conflitos de Intereses e o persoal ao seu servizo teñen o deber permanente de manter en secreto os datos e informacións que coñezan por razón do seu traballo neste órgano e non poderán solicitar ou aceptar instrucións de ningunha entidade pública ou privada.

4. Corresponde á Oficina de Conflitos de Intereses:

- a) Elaborar os informes previstos nesta lei.
- b) A xestión do réxime de incompatibilidades dos altos cargos do Estado.
- c) Requiririlles a aqueles que sexan nomeados ou cesen no exercicio dun alto cargo da Administración xeral do Estado o cumprimento das obrigacións previstas nesta lei.
- d) O mantemento e a xestión dos rexistros de actividades e de bens e dereitos patrimoniais de altos cargos da Administración xeral do Estado e a responsabilidade da custodia, seguridade e indemnidade dos datos e documentos que neles se conteñan.
- e) Colaborar, nas materias que lle son propias, con órganos de natureza análoga.

5. A Oficina de Conflitos de Intereses poderá solicitar a información, os ficheiros, arquivos ou rexistros de carácter público e, en especial, os das administracións tributarias e as entidades xestoras e servizos comúns da Seguridade Social que resulten necesarios para o exercicio das súas funcións e que deberán ser proporcionados de conformidade co establecido na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal e, de ser o caso, na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

Artigo 20. Colaboración coa Oficina de Conflitos de Intereses en materia de incompatibilidades.

Todas as entidades, órganos e organismos públicos, así como as entidades privadas, sen prexuízo das posibles denuncias que se interpoñan, terán a obrigaón de colaborar coa Oficina de Conflitos de Intereses, co obxecto de detectar calquera vulneración do réxime de incompatibilidades previsto nesta lei.

En particular, a Oficina de Conflictos de Intereses poderá formular peticións de información, ao menos con carácter trimestral, aos órganos xestores da Seguridade Social para que comprobe cal é a situación laboral daqueles que foron cesados.

Artigo 21. *Rexistros.*

1. Os rexistros electrónicos de Actividades e de Bens e Dereitos Patrimoniais de Altos Cargos aloxaranse nun sistema de xestión documental que garanta a inalterabilidade e permanencia dos seus datos, así como a alta seguridade no acceso e uso destes.

2. O Rexistro Electrónico de Actividades terá carácter público e rexeráse polo disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, na Lei 19/2013, do 9 de decembro, nesta lei e nas normas de desenvolvemento das leis citadas.

3. O Rexistro Electrónico de Bens e Dereitos Patrimoniais terá carácter reservado e só poderán ter acceso a el, ademais do propio interesado, os seguintes órganos:

a) O Congreso dos Deputados e o Senado, de acordo co que establezan os regulamentos das cámaras, así como as comisións parlamentarias de investigación que se constitúan.

b) Os órganos xudiciais para a instrución ou resolución de procesos que requiran o coñecemento dos datos que constan no Rexistro, de conformidade co disposto nas leis procesuais.

c) O Ministerio Fiscal, cando realice actuacións de investigación no exercicio das súas funcións que requiran o coñecemento dos datos existentes no Rexistro.

4. Os órganos mencionados no punto anterior adoptarán as medidas necesarias para manter o carácter reservado da información contida no Rexistro Electrónico de Bens e Dereitos Patrimoniais, sen prexuízo da aplicación das normas reguladoras dos procedementos en cuxa tramitación se solicitase a información.

5. O contido das declaracións de bens e dereitos patrimoniais dos membros do Goberno e dos secretarios de Estado e demais altos cargos publicaranse no «Boletín Oficial del Estado», nos termos previstos regulamentariamente. En relación cos bens patrimoniais, publicarase unha declaración comprensiva da situación patrimonial destes altos cargos e omitiranse aqueles datos referentes á súa localización, para salvagardar a privacidade e seguridade dos seus titulares.

Artigo 22. *Información proporcionada pola Oficina de Conflictos de Intereses.*

1. Para asegurar a transparencia do control do réxime de incompatibilidades previsto nesta lei, e sen prexuízo das competencias que se atribúen a outros órganos, a Oficina de Conflictos de Intereses elevará ao Goberno cada seis meses, para a súa remisión ao Congreso dos Deputados, un informe sobre o cumprimento por parte dos altos cargos das obrigacións de declarar, así como das infraccións que se cometesen en relación con este título e das sancións que fosen impostas, e identificará os seus responsables.

Este informe conterá datos personalizados dos altos cargos obrigados a formular as súas declaracións, o número de declaracións recibidas e a quen corresponden, as comunicacións efectuadas con ocasión do cesamento e a identificación dos titulares dos altos cargos que non cumprisen tales obrigacións.

No suposto de que se resolvese algún procedemento sancionador, remitirase copia da resolución á Mesa do Congreso dos Deputados.

2. O informe regulado no punto anterior conterá, así mesmo, información agregada, sen referencia a datos de carácter persoal, sobre o número dos altos cargos obrigados a formular as súas declaracións, o número de declaracións recibidas, o número de comunicacións efectuadas con ocasión do cesamento e o número de altos cargos que non cumprisen coas súas obrigacións previstas nesta lei. Esta información será obxecto de publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Artigo 23. *Exame da situación patrimonial dos altos cargos ao finalizar o seu mandato.*

A situación patrimonial dos altos cargos será examinada pola Oficina de Conflitos de Intereses ao finalizar o seu mandato para verificar os seguintes aspectos:

- a) O adecuado cumprimento das obrigacións reguladas nesta lei.
- b) A existencia de indicios de enriquecemento inxustificado tendo en consideración os ingresos percibidos ao longo do seu mandato e a evolución da súa situación patrimonial.

Artigo 24. *Elaboración do informe de comprobación da situación patrimonial.*

1. De acordo co previsto no artigo anterior, a Oficina de Conflitos de Intereses, de oficio e no prazo de tres meses desde o seu cesamento, elaborará un informe en que se examinará a situación patrimonial do alto cargo.

2. Os altos cargos cuxa situación patrimonial sexa obxecto de exame deberán achegar toda a información que se lles requira, así como comunicar todas aquelas circunstancias que sexan relevantes para a elaboración do informe.

3. Con carácter previo á súa aprobación, deberase dar traslado ao interesado da proposta de informe para que, no prazo de quince días, formule as alegacións que coide convenientes. Finalizado este prazo, o informe será obxecto de aprobación e notificación aos altos cargos cuxa situación patrimonial fose examinada.

4. Se dos datos e feitos constatados de conformidade co procedemento mencionado nos puntos anteriores puideren derivar indicios de enriquecemento inxustificado, a Oficina de Conflitos de Intereses poderá solicitar a colaboración da Axencia Estatal de Administración Tributaria para os efectos de aclarar esa información.

Se, concluído o previsto no parágrafo anterior, puider derivar a existencia de responsabilidades administrativas ou penais, darase traslado aos órganos competentes para que, de ser o caso, inicien os procedementos que resulten oportunos.

5. A Oficina de Conflitos de Intereses informará semestralmente o Goberno da actividade que desenvolve en aplicación deste artigo.

TÍTULO IV

Réxime sancionador

Artigo 25. *Infraccións.*

1. Para os efectos desta lei, e sen prexuízo do réxime sancionador previsto na Lei 19/2013, do 9 de decembro, considéranse infraccións moi graves:

- a) O incumprimento das normas de incompatibilidades a que se refire a presente lei.
- b) A presentación de declaracións con datos ou documentos falsos.
- c) O incumprimento das obrigacións a que se refire o artigo 18 en relación coa xestión de accións e participacións societarias.
- d) O falseamento ou o incumprimento dos requisitos de idoneidade para ser nomeado alto cargo.

2. Considéranse infraccións graves:

- a) A non declaración de actividades e de bens e dereitos patrimoniais nos correspondentes rexistros, tras o apercibimento para iso.
- b) A omisión deliberada de datos e documentos que deban ser presentados conforme o establecido nesta lei.
- c) O incumprimento reiterado do deber de abstención de acordo co previsto nesta lei.
- d) A comisión da infracción leve prevista no punto seguinte cando o autor xa fose sancionado por idéntica infracción nos tres anos anteriores.

3. Considérase infracción leve a declaración extemporánea de actividades ou de bens e dereitos patrimoniais nos correspondentes rexistros, tras o requirimento que se formule para o efecto.

Artigo 26. Sancións.

1. As infraccións moi graves e graves serán sancionadas coa declaración do incumprimento da lei e coa súa publicación no «Boletín Oficial del Estado» unha vez que adquirise firmeza administrativa a resolución correspondente.

2. A sanción por infracción moi grave comprenderá, ademais:

- a) A destitución nos cargos públicos que ocupen, salvo que xa cesasen neles.
- b) A perda do dereito a percibir a compensación tras o cesamento prevista no artigo 6 no caso de que comportase esta.
- c) A obrigaón de restituír, de ser o caso, as cantidades percibidas indebidamente en relación coa compensación tras o cesamento.

3. O disposto neste título enténdese sen prexuízo da exixencia das demais responsabilidades que procederen. Para estes efectos, cando aparezan indicios doutras responsabilidades, ordenarase á Avogacía Xeral do Estado que valore o exercicio doutras posibles accións que poidan corresponder así como, se procede, pór os feitos en coñecemento do fiscal xeral do Estado por se puidesen ser constitutivos de delito.

4. As persoas que cometesen as infraccións tipificadas como graves ou moi graves nesta lei non poderán ser nomeadas para ocupar un alto cargo durante un período de entre 5 e 10 anos.

Na gradación da medida prevista no parágrafo anterior, atenderase ao previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, e na súa normativa de desenvolvemento en relación co procedemento administrativo sancionador.

5. A infracción leve prevista no artigo 25.3 sancionarase con amoestación.

Artigo 27. Órganos competentes.

1. O órgano competente para ordenar a incoación do expediente cando os altos cargos teñan a condición de membro do Goberno ou de secretario de Estado será o Consello de Ministros, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas.

Nos demais supostos, o órgano competente para ordenar a incoación será o ministro de Facenda e Administracións Públicas.

2. A instrución dos correspondentes expedientes realizaraa a Oficina de Conflitos de Intereses.

3. Corresponde ao Consello de Ministros a imposición de sancións por faltas moi graves e, en todo caso, cando o alto cargo teña a condición de membro do Goberno ou de secretario de Estado. A imposición de sancións por faltas graves corresponde ao ministro de Facenda e Administracións Públicas. A sanción por faltas leves corresponderá ao secretario de Estado de Administracións Públicas.

4. O procedemento axustarase ao previsto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, e na súa normativa de desenvolvemento en relación co procedemento administrativo sancionador.

Artigo 28. Prescrición de infraccións e sancións.

1. O prazo de prescrición das infraccións previstas neste título será de cinco anos para as infraccións moi graves, tres anos para as graves e un ano para as leves.

2. As sancións impostas por cometer infraccións moi graves prescribirán aos cinco anos, as impostas por infraccións graves aos tres anos e as que sexan consecuencia da comisión de infraccións leves prescribirán no prazo dun ano.

3. Para o cómputo dos prazos de prescrición regulados nos dous puntos anteriores, así como para as causas da súa interrupción, observarase o disposto no artigo 132 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

Disposición adicional primeira. *Réxime xurídico doutros altos cargos do sector público estatal.*

Rexeranse pola súa normativa específica os altos cargos do sector público estatal que non estean incluídos no ámbito de aplicación da presente lei. Esta terá para eles carácter supletorio no que non se estableza expresamente nesa normativa específica e atendendo á natureza do organismo en que aqueles presten os seus servizos.

Disposición adicional segunda. *Referencias normativas.*

As remisións á Lei 5/2006, do 10 de abril, de regulación dos conflitos de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado contidas noutras normas entenderanse referidas á presente lei.

Disposición adicional terceira. *Comparecencia ante o Congreso dos Deputados.*

1. Con carácter previo ao seu nomeamento, o Goberno porá en coñecemento do Congreso dos Deputados, co fin de que poida dispor a súa comparecencia ante a comisión correspondente da cámara, o nome dos candidatos para os seguintes cargos:

- a) Presidente do Consello de Estado.
- b) Máximos responsables nos organismos reguladores ou de supervisión incluídos no artigo 1. 2.e).
- c) Presidente do Consello Económico e Social.
- d) Presidente da Axencia EFE.
- e) Director da Axencia Española de Protección de Datos.

2. A comisión parlamentaria do Congreso dos Deputados examinará, de ser o caso, os candidatos propostos. Os seus membros formularán as preguntas ou solicitarán as aclaracións que crean convenientes. A comisión parlamentaria emitirá un ditame en que se pronunciará sobre se se aprecia a súa idoneidade ou a existencia de conflito de intereses.

3. A comparecencia dos membros da Corporación de Radiotelevisión Española producirase de acordo co disposto na súa normativa específica.

Disposición adicional cuarta.

As facendas forais, tendo en conta as especificidades do seu réxime xurídico, deberanlles proporcionar aos altos cargos con domicilio fiscal no seu territorio o certificado de estaren ao día nas obrigacións tributarias a que se refire o artigo 17.3.

Disposición derogatoria. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan, contradigan ou resulten incompatibles co disposto na presente lei e, expresamente:

- a) A Lei 5/2006, do 10 de abril, de regulación dos conflitos de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado.
- b) O Real decreto 432/2009, do 27 de marzo, polo que se aproba o Regulamento polo que se desenvolve a Lei 5/2006, do 10 de abril, de regulación dos conflitos de intereses dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado.
- c) O Acordo de Consello de Ministros, do 18 de febreiro de 2005, polo que se aproba o Código de bo goberno dos membros do Goberno e dos altos cargos da Administración xeral do Estado.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación normativa.*

O Goberno adoptará, mediante real decreto, as disposicións necesarias para o desenvolvemento desta lei. En particular, no prazo dun ano desde a súa entrada en vigor, deberá regular os instrumentos e procedementos para que a Oficina de Conflitos de Intereses poida levar a cabo as súas funcións de control da situación patrimonial dos altos cargos tras o seu cesamento.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor aos vinte días da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Sevilla, 30 de marzo de 2015.

FELIPE R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY